

Polityka
Warszawa
21/27-02-24
T. / Nr 9

Roztopy i rozliczenia 4/6

Kiedy stopnieje śnieg, scen. Katarzyna Minkowska
i Tomasz Walesiak, reż. Katarzyna Minkowska, TR Warszawa

Katarzyna Minkowska kontynuuje swój cykl wiwisekcji stosunków rodzinnych, z procesem terapeutycznym w tle. Katalizatorem jest śmierć. Rodziców, w rozgrywanej na styku „Cudzoziemce” z poznańskiego Polskiego czy w „Moim roku relaksu i odpoczynku”

ze stołecznego Dramatycznego, a potem dzieci – w zrealizowanym w TR Warszawa „Streamie” i w najnowszym spektaklu, „Kiedy stopnieje śnieg”. Wpisujące się w przerażający trend samobójstwo nastolatki – zaskakujące i miażdżące dla wszystkich członków trzy-pokoleniowej, rozgałęzionej rodziny – staje się okazją do spotkania i do przeżywania żałoby razem, ale przede wszystkim do konfrontacji. Z rodzinnym milczeniem, tajemnicami, bólem i traumami. Minkowska i Walesiak portretują typową rodzinę – na granicy realizmu i stereotypu. Ze starszym pokoleniem nienauczonym rozmowy o problemach i uczuciach, przekonanym, że dali dzieciom wszystko, co tylko mogli, a one nie dość, że nie odpowiadają wdzięcznością, to jeszcze cały czas są niezadowolone. Młodzi mają swoje strategie na przeżycie i ochronę siebie: ucieczki, konfrontacji, bycia podporą albo zakałą rodziny. Starsi ulgi szukają w alkoholu, młodzi w lekach. Spektaklowa akcja jest retrospekcją, trójka bohaterów próbuje zrekonstruować przebieg podróży do rodzinnego domu i spotkania po śmierci swojej bratanicy. Także na potrzeby filmu, za pomocą którego bohaterka Justyny Wasilewskiej rozlicza się z przeszłością. Spektakl Minkowskiej ma podobne ambicje, czy widzowie zobaczą w nim siebie? AK